

сплесквахъ валкы-ты, другы правяхъ изъ нихъ
кѣщицы, а нѣкои доносяхъ отвѣнь медъ и туряхъ
го въ нихъ. Една, на кождо ся видяхъ, че всичкы-
ты другы служатъ, и която затова ся нарича царица,
или майка, полагаше въ нѣкои отъ тыя кѣщичкы
яйца-та си, отъ които щяхъ да излѣзжтъ послѣ
другы пчелы. Съ еднѣ рѣчь, всичкы-ты имахъ служ-
бж-тж си, и праздна никоя не сѣдяше. На дѣца-
та радость-та бѣ неисказана, кога имъ показа ста-
рець-тъ всичко това, и имъ го изясни.

Тука, дѣца, рече имъ Теофилъ, можете да ся
научите отъ малкы безсловесны животны, кажево
хубаво нѣчто е благочиніе и законно поведеніе. Что
ви ся чини да бы было, ако всяка отъ тыя пчелы
бы могла да прави своеволно все, что ѣ ся поиска,
и ако не бы имала всяка опредѣленж своеж-тж ра-
ботж? Всяка бы ся грыжила само за себе си, и
не бы събирала медъ повече отъ колкото ѣ трѣбба
на день. Тогава млада-ты мухы и престарѣлы-ты,
които не могжтъ да събратъ медъ, умирали бы
отгладѣ, каквото и всичкы-ты другы, кога хване
зима, зачтото не бы имали приготвено.

Всичко това нѣчто е промыслилъ Премудрый
Богъ съ хубаво законоположеніе, подъ което гы е
подчинилъ, безъ да знажтъ оны, и видите какъвъ
чинъ и тишина ся съдрѣжява въ кошярище-то. По
той начинъ, дѣца мои, трѣбба да живѣжтъ и че-
ловѣци-ти, ако желяжтъ свое-то благополучіе.